

734 КОЛИСЬ В МЕНЕ ВИСОХНУТЬ СЛЪЗИ

С. Д. Бичковський

1. Ко_ лись в ме_ не ви_ сох_ нуть слъ_о_
 2. Ві_ ді_ йдуть пе_ ча_ лі й три_ во_
 3. Там збо_ ле_ не сер_ це спо_ чи_
 4. Не бу_ дуть то_ ми_ ти тур_ бо_
 5. О не_ бо ба_ жа_ не! Мій кра_

1. _зи і о_ чі всміх_ нуть_ ся мо_
 2. _ги, за_ бу_ ду я від_ чай і
 3. _не, там я від страж_ дан_ ня звіль_
 4. _ти, і крив_ ди за_ бу_ дуть_ ся
 5. _ю! Ко_ лись мить на_ сту_ пить свя_

1. _ї, про_ _йдуть всі жит_ те_ ві_ ї
 2. страх, зу_ _стрі_ нусь із Гос_ по_ дом
 3. _нюсь, ме_ _не, ні_ би си_ на, об_
 4. всі, не бу_ де там біль_ ше скор_
 5. _та: я піс_ ню хва_ ли за_ спі_

1. гро- зи, на- ві- ки ми-
 2. Бо- ГОМ у світ- ЛИХ свя-
 3. _ні- ме мій люб- ля- чий
 4. _бо- ти, там віч- не бла-
 5. _ва- ю в о- се- лях І-

1. _нуть- ся жа- лі, про- _лі.
 2. _тих не- бе- сах, зу- _сах.
 3. доб- рий І- сус, ме- _сус.
 4. _жен- ство в Хрис- ті, не _ті.
 5. _су- са Хрис- та, я _та.